

316.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

w przedmiocie wprowadzenia ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązku ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. Ust. № 44 poz. 272) na terytorjum b. zaboru austriackiego.

Na mocy art. 102, 103 i 104 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązku ubezpieczeniu na wypadek choroby postanawiam co następuje:

Art. 1. Najpóźniej do 31 grudnia 1920 r. wszystkie terytorjalne kasy chorych t. j. powiatowe kasy chorych i miejskie kasy chorych, działających na terytorjum b. zaboru austriackiego, winny dostosować swoje statuty do ustawy z 19 maja 1920 r. (Dz. Ust. № 44 poz. 272) z dopuszczalnemi ograniczeniami, wymienionemi w następnych artykułach rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Jednocześnie z rozpoczęciem przez powiatowe względnie miejskie kasy chorych działalności na podstawie ustawy z dnia 19 maja 1920 r. wszystkie nieterytorjalne kasy chorych tegoż okręgu (kasy chorych przy przedsiębiorstwach, przy budowach, korporacyjne, oddziały kas chorych w kasach brackich, kasy chorych stowarzyszeń, zarejestrowane kasy zapomogowe i t. p.) winny zawiesić swą działalność i przystąpić do likwidacji, a członkowie ich stają się członkami właściwych dla nich powiatowych względnie miejskich kas chorych.

Jeżeli jednak specjalne warunki, w jakich działają powiatowe względnie miejskie kasy chorych, uniemożliwią natychmiastowe przejęcie członków nieterytorjalnych kas chorych przez kasę chorych, działającą na zasadzie ustawy 19 maja 1920 r., to na wniosek powiatowej i względnie miejskiej kasy chorych Minister Pracy i Opieki Społecznej może najdalej na rok od dnia ogłoszenia ustawy z dnia 19 maja 1920 r. odroczyć likwidację nieterytorjalnych kas chorych jej okręgu i dozwolić na dalsze ubezpieczanie w nich tych grup podlegających ubezpieczeniu, które z kas nieterytorjalnych korzystały.

Art. 3. Termin ubezpieczenia robotników i pracowników rolnych i leśnych, służby domowej oraz chałupników i osób z nimi zatrudnionych mogą powiatowe i miejskie kasy chorych za zgodą Ministra Pracy i Opieki Społecznej odsunąć najdalej na 1 rok od dnia ogłoszenia ustawy z dn. 19 maja 1920 r. Jeżeli jednak którakolwiek z wyżej wymienionych grup korzystała dotychczas z ubezpieczenia na wypadek choroby w którejkolwiek z istniejących kas chorych, to ubezpieczenie jej nie może doznać przerwy i winno być w dalszym ciągu skuteczniiane przez właściwe dla nich kasy chorych.

Art. 4. Termin wprowadzenia świadczeń dla rodzin (art. 33 ust. z dnia 19 maja 1920 r.) mogą powiatowe i miejskie kasy chorych za zgodą Mini-

stra Pracy i Opieki Społecznej odsunąć najdalej na 1 rok od dnia ogłoszenia ustawy z 19 maja 1920 r. nie naruszając jednak przez to praw członków tych kas chorych, które dotychczas takich świadczeń według statutów swych udzielały.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia jego ogłoszenia.

Warszawa, dnia 18 czerwca 1920 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

E. Pełtowski

317.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

w przedmiocie wyrobu i sprzedaży surowic i szczepionek leczniczych, zapobiegawczych i dżagnostycznych, używanych w praktyce lekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. № 63, poz. 371) zarządzam co następuje:

Art. 1. Wyrób surowic i szczepionek, używanych w praktyce lekarskiej, zezwala się wyłącznie osobom, które otrzymają odpowiednią koncesję od Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Art. 2. Warunki, jakim powinny odpowiadać zakłady wyrobu surowic i szczepionek, określi Ministerstwo Zdrowia Publicznego przy wydawaniu koncesji. W razie niezastosowania się do tych warunków, udzielona koncesja może być w każdym czasie cofnięta.

Art. 3. Istniejące już zakłady wyrobu surowic i szczepionek powinny w przeciągu dni 14 od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia złożyć w Ministerstwie Zdrowia Publicznego podania o udzielenie im wymaganej w art. 1 koncesji.

Art. 4. Zakłady wyrobu surowic i szczepionek podlegają kontroli państwowych władz sanitarnych. Kontrola ta będzie prowadzona zgodnie z instrukcją, wydaną przez Ministra Zdrowia Publicznego.

Art. 5. Wyrób surowic i szczepionek w zakładach koncesjonowanych może być dopuszczony wyłącznie pod fachowem kierownictwem osób przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego na tem stanowisku zatwierdzonych, jako posiadających dostateczne kwalifikacje moralne i fachowe.

Art. 6. Wszystkie zakłady wyrobu surowic i szczepionek obowiązane są prowadzić szczegółowe wykazy ilości wyprodukowanych surowic i szczepionek, ich rodzajów, oraz notować komu, w jakim czasie i w jakich ilościach były one odstąpione.

Art. 7. Surowice i szczepionki mogą być wydawane z zakładu produkującego je, nie inaczej, jak po uprzednim zbadaniu. Badanie surowic